

καὶ καὶ ταύτας καὶ τυγχάνουσι δοποτυγ-
 χάνουσι πάντες. ἔτι δὲ τῆς κτῆς κερφέως
 ὁ μῦθος μίμησις. λέγω γὰρ μῦθον τῆτον,
 πῶς συνδέσθιν ἡδὲ κερφμάτων τὰ δὲ ἡ-
 δῆ, καὶ ἂ ποιῶν πινὰς ἔθῃ φαίλῃ τοῖς
 κερφπῶντας διήκουσι ἢ, ἐν ὅσοις λέγοντες
 δοποδενούουσι π, ἢ καὶ δοποφάνονται γνό-
 μῳ· αἰάγησι οὐ πάντες τραγωδίας μέρη
 ἔθῃ ἔξ, καὶ ἂ ποιῶν περὶ ἂν ἢ τραγωδία.

ταύτα δὲ ὅτι μῦθος, καὶ ἡδῆ, καὶ λέξεις, καὶ
 διαίτια, καὶ ὄψεις, καὶ μελοποιία. οἷς κτῆς γὰρ
 μιμουμένη, δὴ μέρη ὅτι· ὅς ἢ μιμουμένη,
 ἔν ἂ ἢ μιμουμένη, πεία. καὶ παρὰ ταῦτα οὐ-
 δὴν, πούτοις κτῆς ἔν ἐν ὀλίγοι ἀντῆ, ὅς εἰπεῖν,
 κέχρηται τῆς εἰδέσει. καὶ γὰρ ὄψεις ἔχθ πᾶν, καὶ
 ἡδῆ, καὶ μῦθον, καὶ λέξεις, καὶ μέλος καὶ δια-
 νοικῶν ὁσώπως. μέγιστον ἢ τούτων ὅτιν ἢ ἡδὲ
 κερφμάτων σύστασις. ἢ γὰρ τραγωδία μί-
 μῆσις ὅτιν ἐν αἰθερώπων, δὴ καὶ κερφέως,
 καὶ βίου καὶ ὀδυσσῶν καὶ κερκοδαμο-
 νίας, καὶ γὰρ ἢ ὀδυσσῶν ἐν κερφέει ὅτι, καὶ
 τὸ τέλος κερφέεις πῆς ὅτιν, οὐ ποιήσις. εἰσὶ δὲ
 καὶ κτῆς κτῆς ἡδῆ ποιῶν πινὰς· καὶ ἢ τῆς κερφέ-
 ξης, ὀδυσσῶν, ἢ τῶν κερφπῶν. ἐκ οὐ ὅπως
 τὰ ἡδῆ μιμουμένη, κερφπῶν, δὴ καὶ τὰ ἡ-
 δῆ συμπεριλαμβάουσι διὰ τὰς κερφέεις.

ὅς τὰ κερφματα καὶ ὁ μῦθος τῆς τῆς
 τραγωδίας. τὸ ἢ τέλος μέγιστον αἰσῶν ἐ-
 σὶν αἰετῶν κτῆς κερφέως, ἐκ αἰ κερφπῶν τρα-
 γῶν αἰετῶν ἢ ἡδῆ, γρῶν αἰ, καὶ γὰρ ἡδῆ νῶν
 ἡδῆ πλείστον, ἀντῆς τραγωδίας εἰσὶ, καὶ ὀ-
 λῶς ποιηται πολλοὶ ποιῶν ὅτι καὶ ἡδῆ γρῶ-
 φῶν Σόξεις κερφ Πολύγωνων πέπον-
 δῆν. ὁ μῦθος γὰρ Πολύγωνος ἀγαθὸς ἡδῆ γρῶ-
 φος ἢ Σόξιδος γρῶν οὐδὲν ἔχθ ἡδῆ. ἔπι
 αἰ πῆς ἐφῆξῆς τῆς ἡδῆς ἡδῆ, καὶ λέξεις
 καὶ διαίτιας ὀ πεποημένης, οὐ ποιήσθῃ ὀ ὀ
 τῆς τραγωδίας ἔργον, δὴ καὶ πολλὸν μῆλλον ἢ
 κερφπῶν τῶν τῆς κερφπῶν κερφπῶν
 ἡδῆ ἡδῆ, πῆ μῦθον μέρη ὅτι, αἰτε πε-
 ρεπίπται καὶ ἀναγνώσεως. ἔπι σημεῖον ὅτι καὶ
 οἷς γρῶν τῆς ποιῶν, κερφπῶν δὴ καὶ
 τῆ λέξει καὶ τῆς ἡδῆ ἀκέρβου, ἢ τὰ
 κερφματα συνδέσθιν αἰετῶν κερφπῶν κερφπῶν
 ὁ μῦθος τῆς τραγωδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἡδῆ. [παραπλήσιον γὰρ ὅτι καὶ ὅτι τῆς γρῶφικῆς, ἐκ
 τῆς πῆς ἐκ γρῶν τῆς καλλίστης φαρμάκας καὶ δὴν, ἐκ αἰ ὀμοίας ὀφρῶν, καὶ ἀναγνώσεως]

Et secundum has tum fortunati tum in-
 fortunati sunt omnes. Est autem actionis
 quidem Fabula, imitatio. Dico enim Fa-
 bulam, hanc rerum compositionem. Mo-
 res verò, secundum quos cuiusdammodi
 esse dicimus agentes. At sententiam ea om-
 nia, in quibus dicentes demonstrant ali-
 quid, vel etiam enunciant mentem. Necess-
 esse igitur est omnis Tragediæ partes
 esse sex, secundum quas cuiusdammodi est
 Tragedia. Atque hæc sunt, fabula, mores,
 & dictio, & sententia, & apparatus, & me-
 lopœia. Quibus enim imitantur, duæ par-
 tes sunt. Quomodo imitantur, vna. Quas
 imitantur, tres. Etenim apparatus habet om-
 nne, & mores, & fabulam, & dictionem, &
 melos, & sententiam similiter. Maximum
 verò horum est rerum compositio. Tra-
 gœdia enim imitatio est non hominū, sed
 actionum, & vitæ, & felicitatis, & infelici-
 tatis. etenim felicitas in actione est, & fi-
 nis, actio quædam est, nō qualitas. Ac sunt
 quidem secundum mores cuiusdammodi
 modi: at secundum actiones, felices, vel con-
 trariæ. Non igitur agunt, vt imitentur mores:
 sed propter actiones mores complectuntur.
 Quare res, & fabula finis est Tragediæ,
 ac finis maximum omnium est. Nam
 sine actione non fieret Tragedia: at sine
 moribus fieret. Recetum enim plurimo-
 rum Tragediæ sine moribus sunt: & om-
 nino poetæ multi tales: sicut & ex picto-
 ribus. Zeuxis ad Polygnotum se habet.
 Nam Polygnotus bonus morū descriptor:
 at Zeuxidis pictura prorsus caret morib.
 Præterea si quis ordine posuerit collo-
 cationes moratas, & dictiones, & sententias
 benefactas, nō efficiet, quod est Tragediæ
 opus: sed multo magis efficiet Tragedia,
 quæ his quidem deterioribus vsa sit, at ha-
 beat fabulam, & compositionem rerū be-
 nefactam. Ad hæc maximæ res, quibus ca-
 pit animos Tragedia, sunt fabulæ partes,
 nempe peripetia, & agnitiones. Præterea
 signum est, quod & qui conantur rem
 poeticam agere, prius possunt dictione,
 & moribus res exquisitè tractare, quàm
 res componere, vt primi poetæ ferme
 omnes. Ac principium quidem, & tan-
 quam animus Tragediæ, fabula est. Se-
 cundum autem mores: affimile enim est
 in pictura. nam si quis illineret pulcher-
 rimis coloribus fusim, non similiter de-
 lectaret, ac si quis albo describeret